
Uchwały Naczelnej Rady Adwokackiej

Palestra 13/12(144), 70-71

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

stronę w procesie reprezentuje adwokat, nie zachodzi potrzeba udzielania stronie pouczeń, gdyż strona dzięki działaniu w procesie pełnomocnika zawodowego, jakim jest adwokat, ma należycie zabezpieczone prawa obrony.

Swą podstawową tezę oparł J. Filipowski również na analizie przepisów ustawy o ustroju adwokatury. Badania, których wynikiem jest rozprawa doktorska, doprowadziły go do szeregu wniosków, w tym także do krytyki obowiązujących przepisów k.p.c. o pełnomocnikach procesowych, które nie uwzględniają w dostatecznej mierze zmian, jakich doznała struktura adwokatury w Polsce Ludowej.

Podstawowa teza rozprawy doktorskiej adw. J. Filipowskiego, jak również szereg innych bardzo interesujących wniosków, które trudno tutaj przedstawić, była przedmiotem posiedzenia przeznaczanego na publiczną obronę. Prof. dr W. Siedlecki zgodził się jako recenzent pracy z podstawową tezą autora, zgłaszając pewne zastrzeżenia tylko co do niektórych wniosków. Doc. dr Józef Sobkowski — jako drugi recenzent — polemizował z założeniami rozprawy doktorskiej, kwestionując niektóre z nich.

W końcowym swym wystąpieniu adw. J. Filipowski w przekonujący sposób obronił swoje stanowisko.

Na podstawie tej interesującej rozprawy, której opublikowanie drukiem byłoby niewątpliwie pożyteczne dla nauki postępowania cywilnego oraz prawa o ustroju organów ochrony prawnej, Rada Wydziału Prawa UAM pod kierownictwem dziekana prof. dra Zbigniewa Radwańskiego nadała adwokatowi Józefowi Filipowskiemu stopień naukowy doktora nauk prawnych.

Feliks Zedler

NACZELNA RADA ADWOKACKA

A. Uchwały Naczelnej Rady Adwokackiej

Naczelna Rada Adwokacka po zapoznaniu się z referatem pt. „Analiza kadry adwokatury”,

mając na uwadze przebieg narady aktywu politycznego adwokatury odbytej w dniu 14.XI.1969 r. oraz przebiegu dyskusji w dniach 15 i 16.XI.1969 r.,

postanawia:

1. kierując się troską o zapewnienie prawidłowego funkcjonowania zespołów adwokackich i wysokiej jakości usług prawnych świadczonych przez ich członków — uznać za konieczne:
 - a) kierowanie przez rady adwokackie na komisje lekarskie do spraw inwalidztwa i zatrudnienia wszystkich adwokatów, którzy ukończyli 70 lat,
 - b) w razie zaliczenia badanego, który przekroczył wiek 70 lat, do III grupy inwalidów w rozumieniu art. 12 ust. 3 pkt 1 lub 2 p.z.e. (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 6) — stosowanie wobec tych osób przepisu art. 19 ust. 4 u. o u.a.;

2. zobowiązać Prezydium NRA do uchwalenia zasad polityki kadrowej w adwokaturze, uwzględniającej wnioski wynikające z referatu pt. „Analiza kadr adwokatury” na naradzie aktywu politycznego adwokatury odbytej w dniu 14.XI.1969 r. oraz z dyskusji odbytej na posiedzeniu plenarnym NRA w dniach 15 i 16.XI.1969 r.;
3. zobowiązać Prezydium NRA do wystąpienia o nowelizację przepisów o adwokaturze, uwzględniającą wnioski omawiane na posiedzeniu plenarnym NRA w dniach 15 i 16.XI.1969 r.;
4. utrzymać w 1970 r. zapomogi wyrównawcze w dotychczasowej wysokości i ustalić w trybie § 1 ust. 2 i 3 regulaminu Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej przy NRA składkę po 75 zł miesięcznie od adwokata, obliczaną od 1 stycznia 1970 roku.

B. Uchwały Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej

1. USTALENIE ZASAD POLITYKI KADROWEJ

(uchwała Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 4 grudnia 1969 r.)

Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej w wykonaniu uchwały Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 16.XI.1969 r. w sprawie ustalenia zasad polityki kadrowej, po rozważeniu aktualnej sytuacji kadrowej w adwokaturze wynikającej z analizy materiałów statystycznych, referatu, dyskusji i wniosków zgłoszonych na posiedzeniu Naczelnej Rady Adwokackiej w dniach 15 i 16.XI.1969 r., mając na uwadze zapewnienie adwokaturze warunków prawidłowego rozwoju, realizację zadań w wymiarze sprawiedliwości i w życiu gospodarczym oraz rozwijanie aktywności społeczno-politycznej,

postanawia:

I. Aplikanci

- 1) Przy przyjmowaniu kandydatów na aplikację adwokacką brać pod uwagę kwalifikacje zawodowe, zaangażowanie społeczno-polityczne, pochodzenie społeczne, wiek i realne możliwości wykorzystania aplikanta po egzaminie zgodnie z potrzebami w zakresie rozmieszczenia.
- 2) Zwrócić uwagę na konieczność przestrzegania instrukcji w sprawie szkolenia aplikantów adwokackich i egzaminu adwokackiego, m.in. przez uwzględnienie w szkoleniu i na egzaminie prawa gospodarczego.

II. Wpis na listę adwokatów

- 3) Przy wpisach na listę adwokatów — po ocenie, czy kandydat daje rękojmię wykonywania zawodu adwokata — brać pod uwagę kwalifikacje zawodowe, moralno-etyczne i społeczno-polityczne wymagane od adwokata, m.in. na podstawie informacji i danych z poprzedniego miejsca zatrudnienia.